

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3447/06
10.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Невене Милојчић и Љубодрага Пљакића, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства правде Републике Србије - Управа за извршење заводских санкција број 24-01-263/2006-18 од 9.6.2006. године, у предмету притужбе осуђеног, у нејавној седници већа одржаној дана 10.7.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства правде Републике Србије, Управа за извршење заводских санкција број 24-01-263/2006-18 од 9.6.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба АА, овде тужиоца, изјављена против решења управника Казнено-поправног завода у __ број 24-00-2922/2006-01 од 3.3.2006. године, којим је одбијена његова притужба у вези са третманом током издржавања казне у овој установи.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа тужилац истиче да тужени орган није могао да поклони веру у погледу његовог социјалног и емотивног статуса, мишљењу управника Казнено-поправног завода у __, будући да је управо против његовог решења од 3.3.2006. године изјавио жалбу одбијену оспореним решењем. Из изнетих разлога предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења тужени орган је, у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.бр. 2267/06 од 15.5.2006. године, одбио као неосновану жалбу осуђеног АА, овде тужиоца изјављену против решења Управника Казнено-поправног завода у __ од 3.3.2006. године. Такође из пресуде Врховног суда Србије У.бр. 2267/06 од 15.5.2006. године се види да је Врховни суд Србије тужбу осуђеног уважио и поништио решење туженог органа од 3.4.2006. године, будући да у списима не постоји мишљење стручних служби на којима и првостепени и тужени орган заснивају своју одлуку, па обзиром да се тужбом оспорава и утврђено чињенично стање, суд није био у могућности да испита правилност донете одлуке.

Код оваквог стања ствари, а будући да у списима и даље нема мишљења стручних служби, а на којима је и првостепени орган засновао своју одлуку из решења од 3.3.2006. године, а и тужени орган - одлуку из оспореног решења, с обзиром да тужилац тужбом оспорава утврђено чињенично стање, то суд није био у могућности да испита правилност донете одлуке. Имајући у виду да су разлози из пресуде Врховног суда Србије У.бр. 2267/05 обавезни за тужени орган по члану 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и да није поступљено по истима, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, донео одлуку као у диспозитиву, с тим, што су примедбе из ове пресуде обавезне за тужени орган у смислу чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 10.7.2006. године, У.бр. 3447/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж